

ere stillede af Forslagsstillerne til § 3. Den omtalte Inconsequents vilde altsaa dermed være hævet. Den ærede Minister kom til at dable Sædprincipet, fordi det havde vist sig, at det i det sidste Aar kun havde givet et meget lille Tillæg, og fordi det i indværende Aar vilde komme til at give et endnu mindre eller måske slet intet Tillæg; men det er netop det, vi søge ved Sædprincipet, (at naar Kornpriserne ere lave) skal der ikke gives noget Tillæg til de normerede Gager for Embedsmændene. Det, som den ærede Minister anførte som en Feil ved Sædprincipet, er netop det, som jeg troer den største Deel af Thingets Medlemmer anseer for det væsentligste Gode ved det. Derfor som det ikke var Tilfældet med Sædprincipet, ved jeg ikke, hvorfor man skal holde paa det; dersom Embedsmændene hvert Aar, uden Hensyn til Priserne, skulde have betydelige Tillæg, saa opnaede man jo ikke Noget ved at bevare det. Altsaa at ville bevise, at man skal forandre Loven af 12te Januar d. A., fordi den det første Aar, den skulde anvendes, ikke gav saa stor en Løn, som Ministeren ansaar for onskeligt, at den skulde give, beregnet efter Capitelstarten, forekommer mig vilde være det samme som at sige, at der altid skal være Fordeel for Embedsmændene ved Sædprincipet. Det kan ikke være Sædprincipets Hensigt at give høie Tillæg under lave Kornpriser; i det Tilfælde skal Tillæget netop være lavt, og den Slutning, man vil drage fra, hvorledes Forholdet har stillet sig i det første Aar, Loven har bestaaet, kan jeg derfor ikke følge. Jeg kan ikke indsee, hvad den skulde sige til.

Kirke- og Underviisningsministren: Jeg maa dog blot bemærke dertil, at den ærede Rigsdagsmand sagde — og det vil findes i Rigsdagsstidenden, — at det var mig, der var Den, der havde ved den sidste Lov foreslaaet Sædprincipet; og han vil ogsaa der finde tilstrækkelig Motivering for mig til at fratægge mig Orden deraf. Med Hensyn til den af ham antydede Uvei at forkaste de af ham selv stillede Forslag, skal jeg erkende den for at være simpel og ligefrem; men jeg troer ikke, at det vil være rigtigt at følge den. Jeg troer heller ikke, at den ærede Rigsdags-

mand har Ret, naar han vil opstille det som nogen paasaldende Inconsequents, hvis man ogsaa med Hensyn til de heromhandlede Embedsmænd nu fulgte den foreslaaede Beregning med Hensyn til Sædtillæget. Jeg troer ikke, at den ærede Rigsdagsmand kan ville betragte den foreliggende Lov som en Lov, der skulde effectuere den virkelige Gageforbedring, som Embedsmændene kunne have Krav paa. Dette er saa langt fra, efter hvad det er foregaaet i Udvalget, at det tværtimod er Meningen at skaffe en senere Lov tilveie til saa Henseende, ved hvilken Ansættelsen af Gagerne i Penge bliver combineret med Sædprincipet. Det, der er Spørgsmaal om, er, hvorledes man vil gjøre et saadant Princip gældende. I Loven af 12te Januar d. A. troede man det rettest at sætte Gjennemsnitsprisen til 5 Rd. uden videre Begrændsning; nu har man dertil fundet, ved at see, hvorledes Forholdet i Virkeligheden har stillet sig, at der kunde være Grund til at sætte 4 Rd. som Minimum og 6 Rd. som Maximum. Det er den Opsættelse, som er lagt til Grund for dette Lovforslag, og den forekommer mig ogsaa at være den naturlige; paa den ene Side kan den medføre, at de Paagældende Intet faar, og paa den anden Side vil den medføre, at selv de høieste Gager kun kunne faae et Tillæg, jeg troer, af 350 Rd. Men kommer man til den Erkjendelse, at en variabel Gjennemsnitspris er den rigtige, saa maa man ogsaa finde det naturligt og consequent at give den Anvendelse paa Embedsmændene i det Hæle, saavel dem, hvis Gageringsforhold ere normerede ved særlige Love, som dem, hvis Gager man haaber vilde blive normerede under den næste Rigsdags-session ved almindelige Gagelove.

J. A. Hansen: Det vil ikke være naturligt at forandre den Gjennemsnitsværdi, man er kommen til ved Loven af 12te Januar d. A., naar man ikke tillige ved Siden deraf medsætter Lønningssatserne; thi man maa vel huske paa, at Sædberegningen og Lønningssatserne efter denne Lov staae i uadskillig Forbindelse med hinanden, og gjør man derfor Sædberegningen mere favorabel, maa som Følge deraf Lønningssatserne lempes derefter.